

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo tertius

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dominica. v. post Pasca

et extremū spm ageret / cōuenerūt frēs vt
et exiitū orādo pregerēt. Itaq; corp^o eius
ab extrema pte fuerat p̄mōrtuum. in solo
tm̄ pectore vital calor adhuc palpitabat.
fratres aut̄ tāto ceperūt obuiet^o orare q̄n̄
to videbant eum sub celeritate discedere.
Tūc repēte cepit clamare / magnisq; voci
bus orōnes eoz̄ interrūpere di. Recedite
recedite: Ecce diaconi ad deuorandū me
dat^o sum q̄ ppter vīaz p̄ntiā deuorare me
nō pōt. Caput meū iā in ore suo absorbu
it: date locū vt faciat qd̄ est factur^o. Tūc
frēs ceperūt dicere. Quid est qd̄ loq̄r^{is} fra
ter: Signū cruc^{is} tibi imp̄me. Rūdebat cū
magnis clamorib^{us}: di. Volo me signare:
sed nō possum: q; hui^o draconis squamis
p̄mōrt. Tūc frēs in terrā p̄strati ceperunt
vehemēt^{er} pro ei^o creptiōe orare. Et ecce
subito eger cū magnis vocib^{us} cepit clama
re: di. B̄nas ago. Ecce draco q̄ ad me de
uorandū venerat fugit / vīis orōnib^{us} expul
sus stare nō potuit: p̄ p̄ctis meis interce
dite q; p̄uertī par^o sum et fūdī^o habitum
relinq̄re secularē. Postq̄ p̄o ad deu^o toto
corde p̄uersus est / deniq; flagellis attrit^o:
tunc ei^o ania carne soluta est. Vñ patet q
oratio est p̄ spūales neqtias defensua. p̄
pterea etiā dicebat saluator: Matt. xxvj.
Vigilate z orate ne intret^{is} in tētatōez. i.
ne sup̄emini.

Tertiar. Aud. zc. Cauete q̄ ne tor et
tāz bonis ppter orādī negligentiam
p̄ueni. Dicit em̄ regula iur^{is}. Dānū quod
q̄s sua culpa sentit / sibi nō aliter oz̄ iputa
re. ff. de re. iu. l. Qd̄ q̄s. Priuationē itaq;
grē z alioz spūaliū nō oz̄ q̄s iputare diui
ne seueritati: sed sue seueritati. Et. xj. q. ij.
Audi. Pone casum de eo q̄ negligit pete
re a rege misericordiam z grām / cū tñ cert^o sit
regē esse benignū. q̄ idēro merito p̄uatur
reg^{is} grā zc. Expone notādo q̄ de^o est be
nignissim^o oib^{us} ad se redeūtib^{us}. Ezech.
xvij. Nolo mortē peccōris: sed vt magis
p̄uertat z viuat.

Dñica. v. post pasca Sermo tertius

Petite et acci
z. Siquis putat se religioz eē
nō refre. linguā suā: s; te. cor suū
hui^o yana est religio. Religio mū. z ima.

apd̄ de. z pa. hec ē: vīst. pu. z vī. in tri. eoz;
et ima. se custo ab h̄ secto. Jac. j. Sic fa
ciētes petūt z accipiunt. In illis aut̄ p̄bis
ostēdit brūs Jacobo tria p̄tinere ad verā
Primū est lingue refrenā / (religiōe.
tio. cum dr. Siquis putat zc.

Secd̄m misericōdie exhibitio. cū dr. Reli.
Tertū inocē / (mū. zc. ē visitare zc.
tie obseruatio. cū dr. z ima. se custo. zc.

De p̄mo Eccl. xxvij. Attende ne forte
labar^{is} in lingua. De secdo glo. Amb. sup
illd̄. j. Tim. iij. Pletas ad oia vñ ē: dicit.
Dis sūma discipline ch̄riane in misericōdia z
pietate ē. De tertio ps. Nō puab bonis
eos q̄ ābulāt in inocētia zc. Petite zc.

Prim^o art. An nob̄ sit vñ z expedi
ens orare sc̄tōs: Q. nō. De^o ē misē /
ricordior q̄ q̄cūq; sc̄tūs. Lōtra: est vīus
ecclie. Rñ. Bona. in. iij. di. xlvj. q̄ de^o
vñit z de^o etiā decreuit q̄ sc̄tōs regare /
mus p̄p̄ triplicē cām. B̄tio p̄p̄ n̄rāz ino
piam. Sum^o em̄ inopes in merēdo: vt sic
vbi n̄rā nō sup̄petūt menta: patrocīnētur
aliena. Inopes in p̄tēplando: vt q̄ nō pos
sum^o asp̄icere sūmā lucē in se: asp̄iciam^o in
sc̄tis. Inopes etiā in amādo: qz miser hō
aliqui se sentit mag^{is} affici ad vñū sc̄m q̄
circa deū. iō dñs cōpassus n̄re iopie volu
it nos rogare sc̄ōs. Ille ergo qui erat in /
dign^o apd̄ deū: aliqui rogādo sc̄ōs effici
dign^o.

Secdo p̄p̄ sc̄tōz gliaz. qz de^o vult
sc̄ōs suos gl̄ficare. Vñ p̄ ipos vult mi
rabilia facere vt eos laudem^o. Et nō tñ
h̄ p̄ sup̄mos sc̄ōs: s; etiā p̄ifimos. Ter
tio p̄p̄ dei reuerētā: vt peccō: q̄ deū offen
dit q̄si nō audeat deū in p̄pria p̄sona adire
s; amīcoz p̄iocīnia iplozare. Et p̄ h̄ patz
rñtio ad obiectū: qz bonuz est aliqui a deo
resūre ob reuerētā. hec Bon.

Pro sū
damto. Spandū est dū viuim^o n̄ras p̄ces
apd̄ deū mltā valere. Qui. d̄ p̄to. Dū p̄
bet faciles adit^o venerabile replū Spera
dū est n̄ras posse valere p̄ces. Et lz ex no
bis n̄ possum^o qd̄ necessariū est obtinere:
nō tñ est despandū. qz neq; h̄ est nob̄ ipos
sibile qd̄ p̄ sc̄ōs possū^o obtinere. Dicit em̄
Arist. ij. Eth. Que p̄ amicos possumus:
etiā p̄ nos aliq̄l^o possū^o. S; q̄rit: qd̄ op^o
est rogare sc̄ōs: cū de^o sit misericordior:
Dic rñ. vt s. Et q̄ p̄clude qm̄ duotissime
imp̄lorāda sunt suffragia sc̄ōz. B̄t. ter.

de oib; scis. Sumope desiderada sūt no-
bis suffragia scōz: vt qđ nra possibilitas
nō obtinet: corz nobis incessioe donetur.
Sed petate qm̄ cū magna reuerētia rogā-
di sunt scī q̄ sūt milites imo reges et nī re-
gnī. Ideo ad ipos rogādos et mlto forti⁹
ad rogandū deū est nob̄ necessaria cordis
ppatio. Horate: Litarista ppar̄ citbarā
anteq̄ pulset corā aliq̄ magno dñō: alā s
nullā melodīā faceret. Sp̄nalr̄ volēs pul-
sare añ dñm̄ aut scōs et⁹: p̄us dz cor suū
disponere ad q̄erē tranquillitātē. Hoc atten-
dite q̄ sp̄ pleni passionib; et cupiscētis i/
ordinat; est; **Figura. iij. Reg. viij.** Sa-
lomō puḡ disposuit tēplū et postmodū in-
trās ad dñdū exaudit⁹ est. Sp̄nalr̄ tem-
pli. i. cor nrm̄ ppari debet si volum⁹ exau-
diri. Eccl. xvij. Añ orationē ppara anī/
mā tuam.

Secūdu ar. In p̄ced. zc. Hic de p̄/
Sunna liberalitate respectu oratiū que
matie nob̄ tribuit fiduciam recurrēdi ad
deū. Apparet itaq; hui⁹ liberalitas ex tri/
bus.

Prima est p̄side/
ratio amorose denominatiōis.

Secūda est cōsideratio gratiose exhorta/
tiois.

Tertia est p̄sideratio fructuo/
se p̄missionis.

Prima est p̄sideratio amorose denoia/
tiois. qz vult qđ orādo nominem⁹ eū pa-
trē dī. P̄ n̄ q̄ es i cel. **Be. Dionis** eius
principiuz patris nomie dulcescit: prestat
mibi fiduciā impetrādi. **Aug⁹.** Hoc no-
mine charitas excitat et supplex affect⁹ ac
p̄sūptio ipetrādi q̄ petitur ium⁹ cū vicz p̄/
us q̄ aliqđ peterem⁹ tamagnū donū acce-
pim⁹ vt deo dicere p̄ n̄ audeam⁹. **S**e-
cūda est p̄sideratio gratiose exhortatiōis.
qz hortat nos dñs ad petendū. cū d̄s **Pe-
tite et accipietis. Jo. xvj. et Luc. xj. Aug⁹.**
Dñs Iesus inter nos petiro: cū p̄re da-
tor. nō vtiq; tātū nos hortaret vt petere/
mus nisi dare veller. Erubescat huana pi-
gricia. plus vult ille dare q̄ nos accipere.
plus vult ille misereri q̄ nos a miseria li-
berari. nā illō qđ nos hortat; p̄ nos hor-
tat. Sed forte dices. Cū sit taliberal: qđ
op⁹ est eū rogare; cū ille necessitates nras
nouerit: Audi **Aug.** ad **Probā** de orādo
deū. **Alia** nob̄ de⁹ ex sua libalitate p̄stat
nō petira. sed q̄ vult aliqđ prestare nob̄ pe-

tentib; hoc est p̄ nram utilitatē: vt. s. si/
ducia q̄ndā accipiam⁹ recur: redi ad deū: et
vt recognoscam⁹ eū eē bonoz nroz auctoz
re. **Tertia** ē p̄sideratio fructuose p̄mis-
sionis. quia petentibus dare p̄mittit **Jo-
annis. xvj. Petite et accipietis. et Luc. xj.**
Petite et dabit vob. **Chrys.** Petēt; negli-
gētia rephendit vbi de dant; miscōia non
dubitat. **Ve** aut certā fiduciā habeam⁹ in
et⁹ p̄missio: simile iducit **Lu. xj.** de amico q̄
p̄pter importunitatē amici veniet; media
nocte et petēt; surgit et dat ei panes neces-
sario **Beda.** **Lopatio** est a minor. Si
em̄ amic⁹ hō surgit ex lecto et dat non ex
amicicia sed redio cōpulsus: quāto magis
pe⁹ dat q̄ sine redio largissime dat qđ pe-
tit. **Et sicut d̄t Aug⁹.** Qui nos hortatur
vt petamus ei displicet si nō petam⁹. **Uñ**
et post illam similitudinē subiungit dicēs
Et ego dico vob. Petite et dabit vob zc.
**Petite inq; .s. orando in fide: et dabit vo-
bis. q̄rite. s. in spe: et recte viuendo: et inue-
niet;.** **Pulsare. s. charitate et p̄seuerādō. et**
**apiet vobis. Et cōsequenter vt nos secu-
riores faciat: ponit compationem et exem-
plū patris carnalis qui libentissime dat si-
bi bona necessaria que petunt. Et ponit**
exemplum de tribus quibus significatur
ea que a deo debemus postulare. Primo
**de pane qui significat charitatem. quia si-
cut sine pane omnis mensa inops dicit: sic**
sine charitate omnis virtus inanis. Huic
aut opponit duriciā cordis q̄ per lapidez
significat. Secundo de pisce q̄ nascitur et
nutrit in aqua: p̄ quem intelligit fides q̄
in baptismo nascit; et in aquis. i. tribulatio-
nibus meliorat. Huic est p̄rarius serpens
propter venenū infidelitatis. Tertio de
ono in quo est spes fetus. per quod signi-
ficat spes que est de non habit;. Huic cō-
trariatur scorpio cuius cauda est veneno-
sa: et significat desperatiōez. Et subdit do-
minus. Si ergo vos cum sitis mali zc. q.
d. Si pater carnalis qui malus est ad cō-
parationem diuine bonitatis respectu cu-
tus nemo est bonus: qui etiā dicit malus:
quia ad mala pnus: dat bona sibi a dō da-
ta. s. temporalia filio petēt; multo magis
p̄ vester celest; q̄ ex natura sua bon⁹ est et
**p̄ p̄ eētā dabit s̄ p̄m bonū. i. bona spūa-
lia petentib; se. Exemplum de hac dō**

Dominica. V. post pascha

liberalitate habem? i latrone dextro q̄ so-
lū perebat vt dñs eēt meor sui. Et ipse di-
xit ei Hodie meū eris ipadi. Amb. Ube-
rior ē gr̄a q̄ p̄catō.

Tertiar. Aud. rē. Dissert q̄ orare ne-
gligūt cū sit tāta dei liberalitas: n̄ mi-
rū si tales diuis p̄uant b̄nificijs. q̄ lex dīc.
Vigilantib; z nō dormiētib; fm iura sub-
ueniendū ē. ff. ad vell. l. ij. §. Verba. Et d̄
rex p̄mutatiōe. Cum vniuersoy. z de os-
na. Inf̄ dilectos. Audite: si rex mādaret
vt ad eū irent ciues hui; ciuitatis petitori
q̄d vellent z accepturi: nōne vituperādī ef-
sent si negligeret zc. Expone z applica no-
tādo illud Bar. xij. Videte: vigi. z o.

Sermo. iij

Petite et acci-

petit; zc. Amē amen dico vob.

Si q̄d petierit; pa. i no. meo

Primū petitionis conditio: cū dīc. Si
q̄d petierit; pa. in no. meo.

Secūm rei petite p̄missio: cū dīc. dabit v.

Tertiu p̄missiois certificatio: cū dīc. Amen amen.

Pro p̄mo Aug. Nō petis in noie salua-
tionis q̄cqd petis z rōne salutis. De secūdo
Lu. xj. Petite z dabit vob. De tertio Jo.
xij. Ego sū via p̄itas z vita. p̄itas in quā
infallibilis certos nos faciens.

Petite zc.

Prim; ar. An sc̄i coḡscāt a zōnes no-
stras: Nō. Aug. li. d̄ cura p̄ mortu-
is agēda. Neiciūt mortui q̄d agāt viui eti-
am eoy filij. Contra Greg. xij. mo. Hoc
d̄ sc̄is aiab; sciēdū ē q̄ cū oipotent; dei cla-
ritate videt: nllō mō credēdū ē q̄ foras sit
aliqd q̄d ignoiet. R̄ndet Bon. in. iij. di.
l. Est aliqd coḡscere duplr. s. p̄p̄ia p̄sidera-
tiōe/ vel alter; instructiōe. Cognitio p̄ p̄-
p̄ia p̄siderationē ē duplr. Aut em̄ ē reivr
p̄nt; z p̄ certitudine. Aut ē rei vt absent; z
p̄ q̄nda cōsecuratiōem. Silt; cognitio p̄
instructiōne ē duplr. Aut est em̄ p̄ reuelati-
onē dei/ aut p̄ reuelationē alter; Cū sit ita
q̄ q̄duplex mod; coḡscendī: prim; non ē
in aniab; sepatīs q̄ntū ad act; n̄ros q̄d iu-
sūt i loc; sibi deputat; . distāt em̄ a nob; ni-
si diuina fortasse p̄missiōe veniāt ad nos.

Sc̄os i dānat; eē potest n̄ i bonis q̄ hūc
admirt; error; z dubieras. Tert; ē tm̄ i
bonis. Quart; p̄ eē in bonis q̄b; referūt
angeli boni/ z in mal; q̄b; referunt demōes
vl; ipi dānat; . Hec Bon. Dic̄ aut; Tho. q̄
cū nulla rectitudo desit sc̄is z ad rectitudi-
dinē voluntat; spectat quēlibet velle ea q̄
ad ipm̄ p̄tinent z ad p̄fectionē b̄ritudinis
exigūt q̄ b̄o habeat q̄cqd velit z nihil ior;
dinatē velit. hoc aut; ad brōy gl̄iaz p̄tinet
q̄ ozen; z indigentib; auxiliū p̄stent ad sa-
lutē. sic enī dei coopatores efficiunt q̄ ni-
hil est diuini; vt dīc Dion. iij. c. celest; die;
rarebie. Jo manifestū ē q̄ in p̄bo coḡscūt
vota z deuotiōes confugētū ad se. Hec
Tho. in. iij. Pro fund. Vis Amicus ve-
rus desiderat q̄cqd amico est necessariū si
cur faceret p̄ seipō. Juxta illd̄ q̄d dīc Te-
rent; . Uer; p̄bum h̄ est eē cōia amicorū
in se oia. Ideo etiā vt dīc Arist. ix. Eth.
Amic; bona opat; amico vt p̄t. Cum itaq;
sc̄i sint amici n̄ri veri: credēdū ē q̄ nobis
subuenire volūt z n̄ras indigētias coḡscē-
re vt nobis succurrāt Cū q̄ q̄nt An sancti
zc. Dic̄ r̄n. vt s. Ex q̄ conclude q̄ cū mul-
ta deuotionē z reuerentia rogare debem;
sanctos acti eos palā facie ad faciem vide-
rem; . qm̄ z nos orantes benigne aspiciūt
z de n̄ra deuotiōe letant; . qm̄ vt dīc Aug.
li. sol. Quotiēs b̄n agim; gaudēt angeli z
eadē rōne alij sc̄i. Sz time dū ne p̄p̄ men-
tis impuritate neq; de; neq; sc̄i n̄ras oīo-
nes videāt oculo miscdiē. Nā dīc Esa. li.
Iniquitates v̄re diuiserūt inf̄ vos z deū ve-
strū/ z pctā v̄ra absco derūt facie ei; a vob;
ne exaudiret zc. Aud. o pctōies. Purgata
s̄o p̄scia si deū z sc̄os rogam; nullaten; ē
diffidēdū qn̄ libent; audiamur Horate q̄o
q̄ necessaria sit nob; oīo si volum; surū ad
deū z sc̄os ire. Nēo em̄ p̄ vltra facultatē
nature facere nisi cū istrumēto ad h̄ req;
sitor b̄n disposito. Verbi gr̄a Nō q̄ quis
est nō p̄t surū ascendere nisi mediāte scala.
Spūalr; nos pctis aggrauati surū ascen-
dere n̄ possum; nisi p̄ scalā oīonis q̄ pedē
h̄z i tra z caput i celo. Figura Gen. xxvij
Jacob vidit scalā sumuras ei; celos tā ge-
bat zc. Spūalr; p̄ scalā oīonē itellige p̄ ta-
cob a facie esau fugiētē fidelē fugiētē a fa-
cie diaboli q̄ p̄ oīonē ad deum debz ascen-
dere Ro. xij. Oīoni instātes.